

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Mgr. M. B.**, bývajúceho v P., proti odporkyni **Slovenskej republike** – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26 C 40/2007, o dovolaniach navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2010 sp. zn. 2 Co 296/2010 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. januára 2011 sp. zn. 14 Co 443/2010, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaniach **z a s t a v u j e .**

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. júna 2010 sp. zn. 2 Co 296/2010 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 22. júna 2009 č.k. 26 C 40/2007-155 zamietajúci návrh MUDr. D. B. (pôvodného navrhovateľa), ktorým sa domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť nahradit' mu škodu 100 000 Sk a nemajetkovú ujmu 900 000 Sk titulom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Tento rozsudok Krajského súdu v Bratislave napadol dovolaním MUDr. D. B..

Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. januára 2011 sp. zn. 14 Co 443/2010 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 26. októbra 2010 č.k. 26 C 40/2007-208,

ktorým súd prvého stupňa neustanovil MUDr. D. B. zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. Toto uznesenie Krajského súdu v Bratislave napadol dovolaním MUDr. D. B.

Zo spisu vyplýva, že MUDr. D. B. zomrel X.. Konanie o dedičstve po ňom bolo vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 46 D 277/2011. V zmysle osvedčenia o dedičstve z 18. augusta 2011 vydaného JUDr. I. K., súdnou komisárkou pod sp. zn. 46 D 277/2011, Dnot 40/2011 ako dedičia zomrelého prichádzali do úvahy Mgr. M. B. (syn) a T. B. (dcéra). T. B. dedičstvo odmietla, Mgr. M. B. dedičstvo neodmietol a stal sa jediným dedičom.

V zmysle § 107 ods. 1 O.s.p. platí, že ak účastník (v danom prípade MUDr. D. B.) stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Po výzve súdu prvého stupňa, ktorá bola zameraná na obstaranie podkladov pre toto posúdenie, Mgr. M. B., právny nástupca navrhovateľa, listom z 20. februára 2012 oznámil, že na podaných dovolaniach netrvá a obe dovolania berie späť.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá O.s.p. platí, že ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) so zreteľom na dispozitívny úkon právneho nástupcu pôvodného dovolateľa (navrhovateľa), ktorým vzal dovolania späť, konanie o dovolaniach zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ z procesného hľadiska späťvzatím dovolaní zaviniť, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy tohto konania. Dovolací súd nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. marca 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková